Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 132 (632) ♦ Четвер, 15 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

ХМАРИ СОНЦЯ НЕ ЗАСТУПЛЯТЬ

Здавна казали мудрі люди, що хліб — то міць держави. Дійшли і ми нині істини: без розквіту села не підніметься й уся наша бідолашна економіка.

У Казанківському районі на Миколаївщині наполегливо шукають нові форми господарювання на землі, щоб праця на ній не була у збиток хліборобу. Замість колгоспу тут створено колективне асоціативне сільгосптовариство, хазяйнують у своїх господарствах кілька фермерів, чималий загін орендарів. Не наврочити би, але надія на успіх є. А негода — хмарка сонце не заступить.

На знімку Олександра КРЕМКА: фермер Олександр Шадорський.

Абзац з листа

Передумови економічної ситуації, що є нині в Україні, закладалися від самого початку приходу до влади більшовиків. Не треба було нищити господаря на селі, а взятися за піднесення сільського господарства, повернути науку лицем до села. А в нас усе було кинуте на розвиток військової промисловості.

А. Колісниченко, робітник. Кременчук.

Хто працює, а хто обіцяє

Новоушицький район, що на півдні Хмельниччини, першим в області офіційно розпочав жнива. Свято першого снопа відбулося у куражинському сільгосппідприємстві «Світанок», яке очолює досвідчений хлібороб Микола Гевко. Тут завчасно подбали про підготовку до жнив і проведення посіву озимих під урожай наступного року. Розроблено комплексну програму, за виконанням якої пильнував спеціально створений жнивний штаб.

Для того, аби наочно показати, що і за сьогоднішніх складних економічних умов енергійні керівники можуть належно підготуватися до жнив, районна державна адміністрація провела в Куражині виїзне засідання колегії. У своєму вступному слові представник Президента в районі Олександр Лавров підкреслив, що від того, як сьогодні працюватиме селянин, залежатиме і економічна, і політична стабілізація в Україні.

У той же час на засіданні колегії господарники висловили гострі претензії до керівників вищих структур. Київ обіцяв селянам «зелене світло» на всіх жнивних напрямах. Та на практиці керівники відомств і понині встромляють палиці в колеса. Наприклад, для оперативного придбання запасних частин потрібні чекові книжки. Про це вже кілька місяців тому висловлювали претензії до облагробанку «Україна», однак і досі нічого не зроблено. Перебуваючи у Вінниці, Леонід Кучма пообіцяв подолянам, що ціни на нафтопродукти не будуть вище за 800 купонів. А насправді, колгоспам їх продають по 1800. Стали на хліборобський поріг жнива, а обіцяні кредитні лінії ще не діють. За таких умов хліб може згнити в бункерах комбайнів чи просто на ланах.

Хмельницька область.

Як валюта

На цьогорічних жнивах у багатьох господарствах області з механізаторами розплачуватимуться не так грошима, як зерном. Наприклад, у радгоспі «Знам'янський» Кам'янсько-Дніпровського району комбайнери та їхні помічники одержать, крім зарплати, по 4,5 кілограма пшениці за кожну намолочену тонну, а також по 500 кілограмів додатково — після жнив.

За кілька днів розпочнеться масове збирання ранніх зернових у всіх районах області. За попередніми прогнозами, урожайність буде не нижча від 20—25 центнерів з гектара.

Запорізька область.

Що у Роздолі, те й на полі

Давня мрія хліборобів України — мати універсальні комбіновані мінеральні добрива — здійснюється. Їх випуск освоєно на Роздольському хімічному комбінаті спільно із заводом калійних добрив Калуського концерну «Хлорвініл», що на Івано-Франківщині.

До складу новинки входить «букет» поживних речовин — калій, магній, сірка, аміак, фосфор. Раніше їх треба було вносити в грунт окремо, що вимагало додаткових затрат.

Добрива фасують у Роздолі. До фосфору власного виробництва місцеві хіміки додають порошкову магнезію з Калуша. Перша партія продукції розійшлася миттєво.

«МЕНЕ ТУРБУЄ ТІЛЬКИ ОДНЕ СЛОВО», або Як ми вперто не хочемо називати речі своїми іменами

Ранкове засідання 14 липня

Ще задовго до того, як позивні «Козацького маршу» сповістили про початок пленарного засідання, депутати біля мікрофонів «формували» черги. Стало очевидним, що вони готові до тривалого обговорення. Воно й зрозуміло: грубий випад парламенту Росії проти суверенної України з приводу статусу Севастополя сьогодні широко обговорюється як у засобах масової інформації, так і у світових політичних колах. За повідомленням Міністерства закордонних справ України, вже більше сорока держав світу в тій чи іншій формі висловили своє негативне ставлення до рішення Верховної Ради Росії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Продиктовано в номер

Якою має бути середня зарплата у липні?

Президія Федерації профспілок України, враховуючи економічну ситуацію, вимагає встановити мінімальну заробітну плату на рівні не нижчому офіційно визнаної межі малозабезпеченості. Ця межа у червні становила 22.100 крб. Федерація профспілок вважає також, що середня заробітна плата у липні 1993 року має бути 93.600 крб. Такий її рівень, хоча й не забезпечує найнеобхідніших потреб працюючої людини, але враховує фактичні можливості виробництва для наповнення «споживчого кошика» і не спричинятиме інфляційних процесів.

«Афган» по-таджицьки

Вчора вранці повністю звільнено територію 12-ї прикордонної застави Московського прикордонного загону в Таджикистані. Майже добу прикордонники вели бойові дії. Їх спочатку піддали мінометному обстрілу з афганської території, а згодом оточили афганські моджахеди та понад дві сотні бойовиків таджицької опозиції.

Лише спільними зусиллями прикордонників, 201-ї російської дивізії, а також служб МВС і безпеки Таджикистану вдалося зняти блокаду застави. За словами міністра закордонних справ цієї республіки Р. Алімова, частину бойовиків знищено. Про втрати прикордонників не повідомляється.

Копітка робота й урочиста подія протягом одного дня

Триває офіційний візит в Україну Президента Республіки Індія Шанкера Даяла Шарми. Протягом другого дня візиту відбулися його зустрічі з державними діячами України.

Президент Індії й Прем'єр-міністр України Л. Кучма торкалися перспектив розвитку взаємовигідних двосторонніх економічних контактів. Шанкер Даял Шарма також мав зустріч з віцепрем'єр-міністром М. Жулинським, під час якої йшлося про поглиблення різногалузевих зв'язків і обмінів на міждержавному рівні. Під час розмови індійського керівника з міністром закордонних справ А. Зленком сторони обговорили проблеми співробітництва на зовнішньополітичній арені.

Завершився цей день для високого індійського гостя урочистою і пам'ятною подією. Шанкеру Даялу Шармі було вручено диплом почесного доктора Київського університету імені Тараса Шевченка.

Сьогодні Президент Республіки Індія відбуває до Одеси.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСТАНОВА

ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ПОСТАНОВУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ «ПРО СТАТУС МІСТА СЕВАСТОПОЛЯ»

Розглянувши ситуацію, яка виникла внаслідок прийняття Верховною Радою Російської Федерації постанови «Про статус міста Севастополя», кваліфікуючи прийняття цієї постанови як агресивний політичний акт російських парламентаріїв проти України, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кваліфікувати постанову Верховної Ради Російської Федерації «Про статус міста Севастополя» як таку, що суперечить нормам міжнародного права, зобов'язанням, які Росія взяла на себе як член ООН, НБСЄ та інших міжнародних організацій, двостороннім договорам між Російською Федерацією та Україною і є спрямованою на порушення територіальної цілісності і суверенітету України.

2. Постанова Верховної Ради Російської Федерації «Про статус міста Севастополя» не має юридичної сили і не породжує будь-яких правових наслідків щодо України.

3. Доручити центральним органам державної виконавчої влади вжити необхідних заходів щодо виконання Конституції і законів України на території міста Севастополя та забезпечити фінансування Севастополя тільки відповідно до бюджетного законодавства України.

4. Вважати за необхідне продовжити роботу по дипломатичних каналах для роз'яснення позиції України щодо неправомірної постанови Верховної Ради Російської Федерації, яка спрямована на перегляд існуючих кордонів і ставить під загрозу мир і спокій на нашій землі. Порушити питання перед Радою Безпеки ООН про кваліфікацію рішення Верховної Ради Російської Федерації з точки зору Статуту ООН і сучасних норм міжнародного права. Звернутися до парламентів держав світу із роз'ясненням позиції України щодо ситуації, яка виникла у зв'язку з неправомірною постановою Верховної Ради Російської Федерації.

* * *

Усвідомлюючи, що спроби реалізації постанови Верховної Ради Російської Федерації «Про статус міста Севастополя» призведуть до конфлікту, не ототожнюючи позиції російських парламентаріїв з волею російського народу, Верховна Рада України пропонує Верховній Раді Російської Федерації скасувати постанову, здатну похитнути підтверджені багатовіковою історією братерські взаємини між українським та російським народами.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
14 липня 1993 року

Указ Президента України

Про звільнення Представника Президента України у Рожищенському районі Волинської області

За грубі порушення фінансової дисципліни та вчинення дій, несумісних із займаною посадою, звільнити **Мамренка** Василя Феофановича з посади Представника Президента України у Рожищенському районі Волинської області.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
10 липня 1993 року

Парламентська хроніка

«МЕНЕ ТУРБУЄ ТІЛЬКИ ОДНЕ СЛОВО»,

або Як ми вперто не хочемо називати речі своїми іменами

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Неоднозначно сприйнято цей недружелюбний крок російських парламентаріїв стосовно України і в самих ешелонах вищої влади нашого північносхідного сусіда. Але Голова Верховної Ради І. Плющ, який вів пленарне засідання, очевидно, не мав наміру розводити довгої розмови з приводу цього неприємного факту.

— Ми вчора довго дискутували: проводити чи не проводити обговорення цієї проблеми? — сказав він.— І домовилися: оскільки цілий день це питання обговорювалося, провести сьогодні обговорення вже запропонованого проекту постанови і прийняти його. Хто за таку пропозицію?

«За» проголосувала більшість. Опісля голова зачитав **текст проекту постанови «Про постанову Верховної Ради Російської Федерації «Про статус міста Севастополя»,** і депутати прийняли його за основу. (Текст постанови Верховної Ради України надруковано в сьогоднішньому номері нашої газети).

Одних депутатів такий «сценарій» цілком задовільнив, в інших, як, наприклад, у Степана Хмари, викликав різке невдоволення.

Сергій ДОРОГУНЦОВ:

— Хочу запропонувати прийняти цю постанову в цілому. Вона виважена, по-моєму, зрозуміла всім і справедлива. Мене турбує тільки одне слово. Я зняв би слово «агресивний», у преамбулі, де йдеться про «агресивний політичний акт російських парламентаріїв». «Небезпечний», «протиправний» або «спрямований проти України». І проголосувати постанову в цілому, щоб не нагнітати ситуацію, яка і так, по-моєму, вельми гостра.

Ярослав КЕНДЗЬОР:

— Я вважаю, що ми занадто рано прийняли за основу проект ухвали, яку хочемо обговорювати. Бо, на мій погляд, вона є надто обачною і надто виваженою. Іване Степановичу, наша постійна обачність і наша виваженість дають можливість нахабніти шовіністам і в Криму і у російській столиці.

Ось подивіться. Вже в останньому абзаці подаємо: «...не ототожнюючи позиції деяких російських парламентаріїв». Даруйте, Іване Степановичу, але там два чи три російських парламентарії проголосували проти проекту постанови, яка прийнята за основу. І про це треба абсолютно чітко сказати.

Друге. Я вважаю, що коли ми вже доручаємо центральним органам державної виконавчої влади «вжити відповідних заходів» і так далі, то, думаю, що і законодавчий орган повинен висловитися з приводу позицій деяких наших колег-депутатів. Зокрема Терехова, Цекова, Багрова, представника Президента України у Севастополі Єрмакова, які по суті сидять тут, як троянські коні, як вороги цілісної Української єдиної держави. І вони сьогодні не мають морального права перебувати в українському парламенті. І це питання повинно бути також включено до порядку денного сьогоднішньої сесії.

Зрештою, оте обтічне «деяких» зникло з постанови. А ось останній абзац проекту, цей, за словами Михайла Гориня, смисловий апендикс, який робить нас, українців, людьми, що простягають руки і просять милостиню, так і залишився. Кілька народних депутатів, зокрема Микола Поровський, Богдан Горинь і Катерина Завадська, пропонували доповнити постанову пунктом про неприпустимість перебування російських військових частин на території України, що маємо, зокрема, в Криму. Але слушна пропозиція також не набрала потрібної кількості голосів.

Дивним було прагнення деяких депутатів всіляко пом'якшити формулювання принципового документа, зробити їх обтічними, щоб, дай Боже, хтось не образився. А те, що на нас чинять грубий тиск, що зневажають нашу національну гідність, що відверто нехтують норми міжнародного права — то начебто скороминуще і не варте великої уваги.

Варте — та ще й якої! Невже для усвідомлення цього нам треба ще одного походу Муравйова? А те, що його вірні послідовники в Росії не перевелися, переконливо засвідчує постанова російського парламенту з приводу статусу Севастополя.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

У постійних комісіях: готується питання

ЛІКАРЯ ВИКЛИКАЛИ?

Не проходить жодного засідання Постійної комісії Верховної Ради з питань здоров'я людини, де не заходила б розмова про сучасні медичні кадри, організацію самого навчання у медичних вузах України. І ось вирішено: вивчити це питання досконало і заслухати його на засіданні Комісії у вересні цього року. Ми попросили поділитися думками з приводу підготовки кадрів керівника одного з кращих медичних вузів України, людину, яка особисто дуже багато робить для вдосконалення підготовки спеціалістів у галузі охорони здоров'я.

Ще древні мислителі називали медицину мистецтвом. У нас же чомусь прижився термін «медичне обслуговування». Так і проситься: «побутове обслуговування, технічне обслуговування...» Зрештою, державна політика щодо медицини недалеко відходила від цього принизливого терміну, обмежене фінансування, наперед запрограмована економія на ліжкоднях, ліках і на всьому іншому, хоч відомо, що економія на здоров'ї людей у майбутньому обертається величезними збитками для нації.

Втім, за зміцнення здоров'я людини несуть відповідальність і медики. Тож сьогодні дуже важливо знати, хто до нас іде, чи є у юнаків і дівчат, що сідають за студентські парти, особливий потяг, якщо хочете, талант до нашого фаху. І чи відповідає система підготовки медичних кадрів насущним потребам дня.

Нині в Україні проходить реформа медичної освіти, в основу якої покладено безперервність навчання, підвищення кваліфікації спеціалістів та їх конкурентоспроможність. Вже з цього навчального року наш інститут приступив до підготовки бакалаврів з медичної та стоматологічної спеціальностей з п'ятирічним терміном навчання. Відповідно з цим планом впроваджується модульно-циклова організація навчально-виховного процесу. Післядипломна підготовка спеціалістів також вестиметься по-новому: замість однорічної інтернатури для всіх спеціалістів — дворічна для майбутніх терапевтів, трирічна — для хірургів, однорічна — для стоматологів. Івано-Франківський медичний інститут — один з перших в Україні, де створений факультет інтернатури. Вже зараз тут навчається понад 200 чоловік дев'ятнадцяти спеціальностей. Незабаром вдосконалюватимуть знання понад 300 майбутніх лікарів.

У навчальний процес впроваджується нова система. Здійснено корекцію в бік посилення клінічної та профілактичної підготовки, яка займатиме близько 60 відсотків часу. Більше уваги звертається на інтеграцію викладання фундаментальних та клінічних предметів. Зросла вагомість самостійної роботи студентів. Для оцінки знань юнаків та дівчат використовуються контрольні тести, рейтинг-система. Розробляються проекти кваліфікаційних характеристик бакалаврів та магістрів. Завершується повний перехід на державну мову навчання.

Вже є перший досвід підготовки сімейних лікарів. На кафедрах інституту успішно пройшли спеціалізацію 20 лікарів за 400-годинною програмою родинного (сімейного) лікаря. Хай досвід тут ще незначний, але ми розуміємо, що перехід до «родинної» медицини в наших умовах, коли потрібно докорінно змінювати саму систему охорони здоров'я, процес тривалий. З часом, очевидно, слід думати про окрему спеціалізацію такого лікаря уже з студентських років.

Мета усіх новацій зрозуміла — поглиблення знань студентів. Цьому підпорядкована і турбота про технічну базу вузу — обладнання аудиторій, лабораторій, відкриття п'яти комп'ютерних класів і одного комп'ютерного центру, перспектива будівництва в наступному році цілого «теоретичного» містечка.

Зростають і вимоги до знань студентів. Перехідні іспити на I—II курсах дають можливість «відкинути» слабких і недбалих. Зрештою, є випадки відрахувань і на старших курсах (бо над ними не тяжіє отой сумнозвісний план).

Та високий рівень знань наших вихованців — це ще не все. У всі часи вважалося, що лікар, крім професійних знань, зцілює хворого своїми людськими якостями. Бути небайдужим до чужого болю, милосердним і доброзичливим, терплячим і готовим до самопожертви — це, згодьтесь, теж талант. З байдужості починається професійна недобросовісність, з зарозумілості — некомпетентність, з душевної черствості — ремісництво, поспіх і халатність.

Можливо, при вступі на медичні спеціальності варто проводити тестування абітурієнтів і з цього боку. Та й під час навчання не забувати про формування високих людських якостей майбутніх лікарів. Зрозуміло, тут не йдеться про проведення якихось «виховних» годин чи подібних заходів, які давно себе скомпрометували. Мова скоріше про певні школи, співробітництво, коли вихованець наслідує все краще, що є в учителя.

Через залучення студентів до наукових пошуків продовжується процес становлення майбутніх спеціалістів. Сьогодні в науково-дослідних експериментах співробітників Івано-Франківського медичного інституту дедалі важливіше місце займають екологічні дослідження. Останні десятиріччя поставили перед наукою нові проблеми, що стосуються майбутнього людства, забезпечення оптимальних умов всебічного розвитку, сучасного і майбутнього стану взаємозв'язків і взаємовідносин людини з навколишнім середовищем. Базою для всебічного вивчення цієї проблеми є новий напрям — екологія людини. Інститут активно займається дослідженням впливу антропогенного і техногенного забруднення довкілля на здоров'я людей і відтворення народу на Прикарпатті та розробленням конкретних напрямків щодо попередження захворюваності, пов'язаної з дією шкідливих екологічних чинників.

Для координації зусиль науковців інституту і практичних лікарів з ініціативи ректорату і управління охорони здоров'я обласної держадміністрації створена науково-практична рада. Цей орган з'явився вперше в історії охорони здоров'я населення області і не має аналогів в Україні.

...Відомий терапевт В. Ослер вважав, що медицина — це мистецтво, яке ґрунтується на науці і потребує для свого вдосконалення любові. Ось тому ми і вважаємо, що нам потрібні фахівці, які поєднували б міцні знання і специфічні людські якості, необхідні медику. Саме таким повинно бути молоде покоління, яке приходить в медицину.

Євген НЕЙКО, академік, ректор Івано-Франківського медичного інституту, заслужений працівник вищої школи України, лауреат Державної премії України.

Прошу слова

БЕЗ ВЕЛИКОГО ПЕРЕЛОМУ

Нині стоїть питання, як реорганізувати колгоспи. Всі знають: потрібно створити кооперативні, фермерські господарства і малі підприємства. Але як це зробити?

Висловлюю власну думку. Особливо хочу наголосити: зроблене для розвитку колгоспного виробництва не відкидати, а на готовій уже основі впроваджувати нові економічні відносини, що дасть можливість сільчанам увійти до ринку без великих потрясінь. Для цього потрібно проаналізувати недоліки у виробничих відносинах колгоспів і намітити шляхи їхнього вдосконалення.

На мою думку, стрижнем у реформуванні економічних відносин на селі мають стати колгоспи, котрим разом з державними структурами треба створити державно-кооперативну асоціацію. Вона і взяла б на себе відповідальність за ефективне ведення сільськогосподарського виробництва колективними, фермерськими і особистими господарствами.

Жителі села мають визначитись, які форми вони впроваджуватимуть: колективні чи фермерські. Державні структури, які співробітничають із селом, мають запропонувати таку асоціацію. До речі, вона завжди діяла, адже держава відповідала за забезпечення села виробничими засобами. Треба лише підкріпити відносини економічно і оформити їх юридично.

Можливо, декотрі подумають, що це — відродження адміністративної системи, та це не так; це державне регулювання входження сільських товаровиробників до ринку, а з розширенням ринкових відносин функції держави в асоціації відмиратимуть. Головним завданням асоціації має стати налагодження ефективного виробництва методом створення кооперативних, фермерських, особистих господарств і малих підприємств, забезпечення матеріально-технічними засобами виробництва товаровиробників, а також колективний захист від монополізму і колгоспників, і заготівельників.

Потрібно також мати на увазі, що ринку без банкрутства не буває, тож створення асоціації пом'якшить становище банкрутів. Отже, таке добровільне об'єднання підвищить виробничу дисципліну, посилить відповідальність конкретних осіб за налагодження виробництва.

Анатолій ТЮТЮННИК, головний спеціаліст колгоспу «Маяк»
Харківська область.

Накипіло!

Я в контору пішов би...

Пишуть до вас голови сільських Рад із Монастириського району. Всі ми відчуваємо, яка глибока криза охопила Україну. І не лише економічна. Проте це не означає, що ми мусимо опустити руки й перестати працювати. Йде становлення молодої України. Маємо власну державу, і ми повинні її будувати попри всі труднощі. Ми — єдині. В нас мають панувати віра, надія, любов. Надія, що прийде нове життя, нове добро. Розуміємо, що не останню роль тут повинні відіграти місцеві органи самоуправління, самоврядування. Проте, яка б висока свідомість в нас не була, подивимось на матеріальний бік. Прийнято десятки законів, постанов, розпоряджень, але видно, що легше їх прийняти, ніж виконувати.

На голів сільських Рад покладається багато обов'язків — збір молока, заготівля картоплі, опікування одиноких старих, підсобні господарства, питання будівництва і ряд інших. Нерідко доводиться йти на конфлікти з головами колгоспів, котрі не так дбають, щоб господарства були рентабельні, прибуткові, як щоб ще якийсь час «покерувати» для себе. І як зрозуміти, що рахівник у колгоспі, головні спеціалісти, сам голова одержують вдвічі-втричі більше, ніж голова сільської Ради? Навіть прибиральниця на фермзаводі одержує більше. Тож і не дивно, що голови сільрад вертаються на колишні місця роботи. Висновок можна зробити такий: яка платня, така й робота.

І ще одне не розуміємо. Як можна, що в колгоспах немає зростання виробництва продукції, а зарплата зростає, і головне — не в рядових колгоспників, а в «штатників»?

Сподіваємось, що Верховна Рада з розумінням поставиться до нашого звернення, і голова сільської Ради буде владою на селі.

А. КВАРЦЕНЮК, Я. МАКАРІЙ, Р. БРЕНЯК, Г. РОСТОЦЬКИЙ, разом 28 голів сільських Рад.
Тернопільська область.

Чому Китай купує український прокат у США

Нещодавно в Україні побувала делегація КНР на чолі з головним інженером Міністерства металургійної промисловості У Сичунем. Після відвідання Дніпропетровського металургійного заводу імені Петровського делегація влаштувала в Києві пресконференцію і презентацію представництва своєї експортно-імпортної компанії, що увійшла до складу Українського союзу промисловців і підприємців.

Відповідаючи на запитання журналістів, У Сичунь повідомив, що металургійна промисловість КНР складається з чотирьох комбінатів та 17 заводів, послідовно, крок за кроком, долає нові рубежі. Так, якщо 1978 року вона виплавляла 31 мільйон 780 тисяч тонн сталі, то торік уже 81, а до кінця століття плановано дійти до 100 мільйонів тонн.

Та, незважаючи на значний поступ, Китай змушений закуповувати за кордоном, в тому числі в Росії та в Україні, близько 10 мільйонів тонн сталі.

Що цікавить наших гостей? Чавун, сляби й інші напівфабрикати і, звичайно ж, кінцева продукція — прокат. А що вони пропонують нам? В основному вогнетриви, якими, до речі, користуємося уже два роки, а також технологію, устаткування (передусім для безперервного розливання металу) тощо. Можливі також поставки коксу, а коли буде на те наша згода, то й налагодження спільних виробництв товарів ширвжитку.

Кореспондентів дещо здивувало повідомлення У Сичуня і президента експортно-імпортної компанії Бай-Бао Хуа, що деякі види нашого прокату, до прикладу швелер, КНР купує... у Сполучених Штатах і Туреччині! Отже, виходить, що респектабельна Америка і спритні турки, коли діло доходить до великого бізнесу, перепродують наш метал. Це — яскраве свідчення того, що наші відомства не знають світового ринку й не дуже, певно, прагнуть щось змінити.

М. ЄРЕМЕНКО. Прес-служба УСПП.

СТАРА СЛАВА НОВУ ЛЮБИТЬ

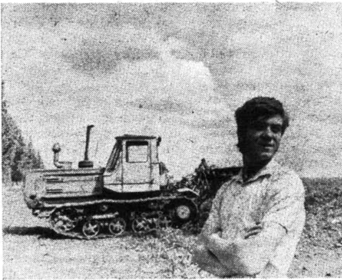
Ще кілька років тому Буковина була однією з найбільших «молочних» областей України. Але поступово важлива галузь почала підупадати внаслідок зменшення дійного поголів'я, занедбаності племінної роботи. Та схоже, що буковинські тваринники вирішили відновити «статус-кво». У багатьох господарствах стрімко пішла вгору крива надоїв. Зокрема, вагому добавку продукції забезпечують ферми Кіцманського району. По 11 кілограмів молока одержують тут від кожної корови.

Можна назвати багато чинників, що сприяли успіхові. Це і повні годівниці, і належний догляд. А спеціалісти на перший план ставлять те, що в більшості господарств району подбали про літні табори для худоби. Корови перебувають на повітрі, їм влаштовують моціони, подекуди ще й мають можливість випасати на культурних пасовищах.

Першість у районі тримають тваринники колгоспу «Маяк». Не має собі рівних на цій фермі дояр Степан Гринчук, який одержує по пуду молока від кожної корови. Поряд з ним трудяться і його дружина Марія, дочка Люда та син Сашко. Вони доглядають збільшену групу тварин.

До речі, на Буковині професію доярa залюбки опановують представники сильної статі. Особливо багато чоловіків доглядають групи молочних корів у Кельменецькому, Вижницькому, Путильському й Заставнівському районах.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Миколаївська область. Новий Буг за своїм статусом — місто. І чимале. Та в той же час новобужці не порвали зв'язків з селом. Особливо в наш час, коли всі сподівання — на землю-годувальницю. І називають себе городянами-селянами. А коли так, то й проблем у виконавчої влади більше, ніж у «чистих» сільських або міських районах.

Через деякий час Новий Буг одержить стаціонарний газ, «голубе паливо» прийде й до села.

Далекий шлях веде на комбікормовий завод — без його продукції жодне господарство не виживе. Завод потужний, приймає замовлення й від сусідніх областей.

На знімках Олександра КРЕМКА:

Кращий тракторист колгоспу «40 років Жовтня» Віталій Гребной на обробітку кукурудзи.

Завідувачка фермою колгоспу «Україна» Марія Дмитрівна Рибак.

КРАЩОГО НІЧОГО НЕ БАЧИВ

В одному з фермерських господарств Херсонщини завершив роботу посланець Канади Петро Мацик. За сприяння Канадського бюро технічної допомоги він побував у Бериславському районі, щоб передати свій досвід місцевому фермеру Олександрові Шатайлову. Перед від'їздом Петро Прокопович завітав до корпункту газети «Голос України».

— Восени минулого року, — розповів П. Мацик, — я прочитав у газеті «Едмонтон джорнел» про програму допомоги українським фермерам і відразу запропонував власні послуги. Сам я народився в Канаді, але мої батьки приїхали сюди з України, з села Вашківці Чернівецької області. Було це ще в 1905 році. Все життя, а нині мені більш як 60 років, я мріяв побачити землю батьків. Відвідував українську церкву, навіть у хорі співав, брав участь у патріотичних заходах молодіжної організації українців у штаті Альберта. І коли Україна стала незалежна, загубив спокій, шукав приводу, щоб поїхати до неї. На той час власну ферму я вже продав, вийшов на пенсію. Тепер маю два гектари землі, які перетворюю у дослідницьку агролабораторію. Культури дають рекордні врожаї. Особливо люблю вирощувати горох, моркву, картоплю, яблука. Подумав: може, комусь мої знання знадобляться.

Перебування в селі Новорайську можна назвати раєм. Ніколи не бачив такої родючої землі. До вподоби мені також бажання Олександра Шатайлова зробити своє господарство зразковим в аграрному плані. Він правильно ставився до моїх порад, хоча сам не в тім'я битий — читає іноземну літературу, мислить економічними категоріями. Його батько — теж хлібороб від Бога. Селяни прийняли мене привітно, я сказав би — так тепло, що інколи почуваюся ніяково. Постараюся відплатити їм тим же. Такого клімату, такої чарівної природи, такої річки, як Дніпро, не доводилося бачити. Це справді райський куточок на землі.

— Невже вам сподобалося геть усе?

— Геть-чисто все. Було б мені років на 30—40 менше, їй-Богу, прагнув би переселитися в Україну. Наче якийсь лікувальний бальзам огорнув мою душу, коли жив тут. Дивує мене лише одне: невже, маючи таку багатющу землю, можна жити гірше, ніж люди за рубежем? Все у вас вирощують, але магазинів, ларків, лавок, де продавали б продукцію рослинництва і тваринництва, дуже мало. Куди ж зникає вирощене на полі й фермах?

Доля до мене була ласкава: закінчив школу, університет в Едмонтоні, працював землевпорядником, мав велику ферму, добре забезпечив свою сім'ю. Але сила тяжіння краю моїх предків виявилася сильніша від усіх матеріальних благ. Бажаю Україні, її фермерам усілякого достатку. Я вірю, що ваші проблеми — тимчасові.

Іван КАЛИНИЧЕНКО, власний кореспондент «Голосу України».
Херсонська область.

Продиктовано в номер

Народна Рада — за жорсткий підхід

Народна Рада розповсюдила заяву з приводу рішення Верховної Ради Росії по статусу міста Севастополя. У заяві названо це рішення безпрецедентним, таким, що заперечує Гельсинський процес, ревізує в односторонньому порядку міждержавні угоди в рамках СНД та двосторонні угоди між Україною та Росією. Це рішення Верховної Ради Росії Народна Рада розцінює як таке, що загрожує загальному процесові роззброєння, може спричинити війну і світову катастрофу, оскільки територіальні претензії висуває ядерна держава.

Рішення Верховної Ради Росії, йдеться в заяві, засвідчує, що «націонал-шовінізм і імперіалізм й донині є офіційною політикою властей Росії». Воно стало можливим завдяки потуранню країн Заходу імперським зазіханням Росії, «капітулянтській політиці Президента України, Верховної Ради України, Кабінету міністрів України у відносинах з Росією», яка полягала у постійних поступках Росії, підписанні вкрай невигідних угод. Все це «може привести до втрати українським народом власної державності». Тому Народна Рада вимагає від Президента України, Верховної Ради, Кабінету міністрів України виявити політичну волю в проведенні «рішучих заходів, спрямованих на утвердження всіх атрибутів державності». Народна Рада вимагає також негайного виведення російських військ з території України, впровадження в Криму представництва Президента України, негайного виходу України з СНД і розгляду ситуації, яка склалася довкола Севастополя, на міжнародному рівні.

Звернення до громадян України

Координаційна Рада Конгресу українців Севастополя розповсюдила Звернення до громадян України у зв'язку із загостренням ситуації навколо статусу міста Севастополя. Координаційна Рада, зокрема, пропонує Президентові і ВР України ввести президентське правління в Севастополі та Криму, тимчасово заборонити вхід до портів України військових кораблів під прапорами Росії, посилити охорону морських кордонів держави і створити наглядову комісію для контролю становища в Севастополі.

Вчора ввечері в Севастополі з ініціативи ряду громадських організацій відбулися багатолюдні збори мешканців міста. Висловлено різкий протест ВР Росії в зв'язку з прийняттям нею відомої постанови.

Убивство офіцера

У селі Владиславівка Нижньогірського району вбито офіцера Феодосійського гарнізону, капітана третього рангу Миколу Матвієнка. У село він прибув, щоб розшукати матроса, який пішов у «самоволку». Захищаючи свою честь, офіцер вступив у нерівну боротьбу з озвірілими п'яними місцевими жителями. Вони побили офіцера до повної втрати свідомості, у багажнику автомобіля відвезли за село, задушили й закопали. Тіло Миколи Матвієнка перевезене до Севастополя і поховане з військовими почестями.

Вбивці заарештовані. Ведеться слідство.

Третій блок вимкнувся

13 липня о 9 годині 45 хвилині на Запорізькій АЕС вимкнувся третій енергоблок. Спрацював захист під час виведення в ремонт маслоохолоджувача одного з головних циркуляційних насосів.

Інформцентр АЕС повідомляє, що за міжнародною шкалою подій обстановка оцінюється нульовим рівнем.

З повітря на шосе

В експоцентрі Торгово-промислової палати України розпочала роботу виставка «ширвжитку» відомого шведського авіаційного концерну СААБ: автомобілів СААБ-9000 СВ та СААБ-900 ЦС. За словами В'ячеслава Кредісова, директора фірми Мезокред, яка представляє в Україні інтереси СААБ, — це перший пробний камінець шведського концерну в город нашого автомобільного ринку. Щодо порівняно високої ціни автомобілів, на думку представників самої шведської фірми, виготовлені з використанням авіаційних технологій, вони знайдуть аеродроми і на нашій, не дуже багатій землі.

У Києві відбулося перше спільне засідання змішаної робочої групи українських і німецьких спеціалістів в рамках програми перепідготовки військовослужбовців, які виводяться з Німеччини і після звільнення у запас житимуть в Україні.

З представниками міністерств — освіти, праці, оборони зустрілися радники першого і другого класу Міністерства закордонних справ ФРН пани Аккерман і Штехель, представники банку кредитування і реконструкції пани Неніш і Фут.

Мета цієї довгострокової програми, яка розроблена на основі міжурядової угоди, — допомогти звільненим у запас офіцерам, які служили у Західній групі військ, оволодіти цивільною професією. Але такою, яка б сприяла реалізації економічних реформ в Україні. Уряд ФРН фінансує цю програму — на неї виділено майже 23 мільйони марок.

Протягом півтора року в Україні планується відкрити і оснастити найновішою технікою три центри перепрофілювання і підготовки офіцерів. Вони функціонуватимуть у Києві, Хоролі, Кривому Розі. Навчання здійснюватиметься за двома напрямками — оволодіння комп'ютерною грамотою з допомогою найсучасніших машин і підготовка менеджерів, що дозволить слухачам працювати в управлінських апаратах підприємств.

Добра вість

Шанс для офіцерів

Передбачається також оволодіння військовослужбовцями спеціальностями для технічних галузей — автосервісу, промислової техніки і технологій, машинобудування і агропромислового комплексу. Основою цієї підготовки будуть глибокі економічні знання, які даватимуть слухачам і німецькі, і українські спеціалісти.

Є у програми ще один напрям — курс для перепідготовки дружин офіцерів. Понад п'ятсот їх уже пройшли навчання ще в Німеччині. Частина з них освоїла курс, який дозволить жінкам кваліфіковано обслуговувати комп'ютери, а решта освоїла премудрощі швейного виробництва. Багато з них зможуть займатися підприємництвом, відкрити власну справу.

Незабаром перші дві тисячі колишніх офіцерів, образно кажучи, сядуть за парти, щоб протягом 8—10 місяців, а саме такий термін курсів, одержати нову професію, достойно увійти в нове життя. Шанс, який стане надійною базою для вільного орієнтування у світі ринку.

— Ми переконані, — говорить радник першого класу Міністерства закордонних справ ФРН пан Хельмут Аккерман, — що колишні офіцери, які пройдуть перепідготовку в цих центрах, одержать грунтовні знання, нову професію, не почуватимуться зайвими у цивільному житті. Адже і ми, і наші українські партнери робимо все, щоб вони знайшли своє місце у ринковій стихії.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Освіта

Хочете навчатися — приходьте

Бути українським студентом і навчатися в США сьогодні цілком реально. Найбільш наполегливим, здібним і поінформованим доля вже усміхнулася.

Приміром, випускниця київської школи № 32 Наталя Дмитрова отримала рекомендацію і повну фінансову підтримку для навчання в престижному Маунт Холйок коледжі, а її ровесниця Ганна Лисянська зі столичної школи № 57 студіюватиме науки у Сміт коледжі. Наших студентів можна зустріти в Гарварді, Прінстоні, Корнелі.

Багатьом з них допомогла у цьому Асоціація студентів з України в США, створена торік завдяки зусиллям доктора Богдана Оришкевича й американських студентів. Її першим проектом став відбір та підготовка абітурієнтів нашої країни до вступу у вищі навчальні заклади США.

У липні минулого року з підтримкою Українського Народного Союзу (президент Уляна Дячук) у Києві успішно пройшов семінар майбутніх вступників. Із 150 бажаючих лише 26 вдалося сягнути ще однієї сходинки конкурсу — за результатами тестування потрапити на навчання при міжнародному фонді «Відродження». Протягом місяця майбутні абітурієнти знайомилися з умовами й секретами вступу до навчальних закладів Америки. Деякі з тих щасливців уже зараховані до найпрестижніших коледжів і університетів США.

Цього року подібний семінар проходитиме 19—31 липня у столичному Палаці дітей та юнацтва. Отож, хочете навчатися в Америці — приходьте.

Олена ПРОКОПОВИЧ, член Асоціації студентів з України в США.

Подробиці

Маючи радіотелефон, зможете спілкуватися зі світом, лежачи на пляжі

Український телекомунікаційний ринок поступово наближається до світових стандартів. Так, з 1 липня 1993 року в Україні стала до ладу перша черга мобільної мережі, яка гарантує (поки що для Києва та області) стійкий радіотелефонний зв'язок зі світом.

Все це стало можливе завдяки спільному українсько-датсько-голландсько-німецькому підприємству «Український мобільний зв'язок», причому українські підприємці мають в ньому 51 відсоток капіталу.

Невеликі кишенькові телефони запроваджуватимуть поступово, спочатку в центральних районах Києва. До вересня для забезпечення їх роботи потрібно буде використовувати бортову напругу автомобілів, а потім вони працюватимуть самостійно.

Очевидно, читачів цікавить ціна телефону та тарифи. Якщо ви маєте 12 мільйонів 625 тисяч карбованців, то можете придбати кишеньковий термінал «Нокія». Комплект для офісу коштує дешевше — 2 мільйони 195 тисяч карбованців. Автомобільний комплект «Нокії» коштує 3 мільйони 275 тисяч. Дворічний контракт на послуги — 1 мільйон 450 тисяч карбованців. Щодо тарифів на послуги, то дзвінок до звичайного чи мобільного телефону на території України у час пік (понеділок—п'ятниця з 7.00 до 19.00) коштує 0,80 долара США за хвилину. В інший час (понеділок—п'ятниця з 19.00 до 7.00, а також субота, неділя та державні свята) — 0,40 долара США за хвилину. Якщо ви забажаєте сплатити за розмову українськими карбованцями, то карбованцеві тарифи є еквівалентом доларових за курсом НБУ. Однак міжнародні дзвінки можуть робити лише абоненти, що сплачують за зв'язок у твердій валюті. Це пояснюється тим, що СП «УМЗ» також розраховується твердою валютою. Тож дзвінок до Європи вам обійдеться в 3,50 долара США, до Азії — 4,50, до Північної Америки та Африки — 5,50, в інші місця — 7 доларів США.

Крім того, кожен термінал потрібно зареєструвати, а їх власники мусять одержати дозвіл на використання частот окремо для кожного радіотелефону. Надалі у планах СП «УМЗ» — відкриття мобільної мережі зв'язку у Харкові, Донецьку, Запоріжжі, Дніпропетровську, Сімферополі, Севастополі, Одесі, Ялті, Львові.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

З кримінальної хроніки

На краденому «Мерседесі» далеко не заїдеш

Співробітниками управління СБУ по Харківській області затримана організована злочинна група, яка тривалий час успішно «обслуговувала» солідних покупців краденими та контрабандними автомобілями західного виробництва. Порушено кримінальну справу. За підозрою в незаконних діях затримано кілька чоловік, і серед заарештованих працівники митниці, ДАІ, просто контрабандисти. У них і «клієнтів» вилучено чотирнадцять іномарок. Втім, відповідаючи на моє запитання, офіцер СБУ заявив, що це лише незначний уламок величезного айсберга організованої злочинності, що насувається на Україну. За його словами, тільки у Харкові існує кілька злочинних угруповань, що крадуть і незаконно ввозять на територію України авто з далекого зарубіжжя.

Микола КОСИЙ.
Фото Гліба ГОРАНИЧА.

Коротко

До спирту — свинина?..

Чечельницький спиртзавод почав випускати «повітряні» зерна рису в карамелі. Крім того, тут спорудили теплицю, власну лікарню, завели пасіку, взялися відгодовувати свиней.

Продукція не за профілем, але в такий спосіб трудовий колектив сподівається вижити в нинішню економічну кризу.

Віктор КАРАУШ.

Вінницька область.

На зв'язку Лондон

Захід ставить на Єльцина

Коментуючи останні події в україно-російських відносинах, британська преса здебільшого утримується від категоричних оцінок, а лише констатує хронологічно факти і наводить цитати з виступів українських та російських політиків. У більшості матеріалів на цю тему наголошується на тому, що дії російського парламенту аж ніяк не сприяють розв'язанню протиріч між Україною і Росією — особливо у світлі останніх переговорів щодо ядерної зброї.

Так, «Гардіан» у вчорашньому номері на першій сторінці друкує матеріал під заголовком «Важливий чорноморський порт розпалює вогонь націоналізму». Автор зазначає, «що це парламентське рішення, як і наказ Центрального банку Росії платити зарплату морякам у разі їх відмови служити Києву, є серйозним викликом домовленості між Єльциним і Кравчуком, які вже погодилися поділити флот навпіл. Таке рішення парламенту потішило не лише російських націоналістів, а напевно і військовий істеблішмент Руцького, котрий визнає Севастополь військовим трофеєм».

Деякі британські газети зазначають, що рішення російського парламенту «націоналізувати» Севастополь — це ще й протистояння у російській політичній верхівці.

«Нова сварка з Україною, — вказує «Індепендент», — може стати хоч і небажаним, але поштовхом у боротьбі за нову Конституцію, яка надасть Єльцину значно більше влади».

Показово, що з розвитком подій у стосунках між державами-сусідами газети дедалі більше уваги приділяють особі російського Президента. На їхню думку, реакція Єльцина на таке «ганебне рішення парламенту» вкотре підняла його реноме в очах західних політиків.

«Гардіан» з цього приводу пише: «Ситуація, що склалася, не є статична. Єльцин з радниками має знайти розв'язання проблеми Чорноморського флоту і Севастополя».

«Захід може надати Єльцину право вести політику на Сході» — стаття з таким заголовком у «Таймс» закликає розвинені країни не повторювати «югославської помилки». В ній відзначається, що треба надати Росії право «бути гарантом миру і стабільності». Автор матеріалу професор Лондонського університету Джефрі Хоскінг відстоює думку, що «слід заохотити російську армію відігравати позитивну роль у запобіганні конфліктам у колишньому Радянському Союзі». Такий спосіб розв'язання проблеми на території екс-СРСР, на жаль, здобуває нових і нових прихильників на Заході.

Тимофій ПРОКОПЕНКО.

Узбекистанський калейдоскоп

Чекати лишилося недовго

У середньому на 50 відсотків підвищено в Узбекистані розміри мінімальної зарплати, пенсій та стипендій від початку липня. Тепер мінімальна зарплата в республіці дорівнює 11 тисячам 250 рублям, а мінімальна пенсія — 12 тисячам 185 рублям. Ці показники найвищі в рубльовій зоні. Наприклад, мінімальний розмір зарплати в «оазисі благоденства», як називають багатий на нафту та газ Туркменистан, — 9 тисяч 600 рублів. У коментарі до Указу Президента Карімова про підвищення розмірів зарплати сказано, що цей крок ужито з метою подальшого посилення соціальної захищеності населення. Та спеціалісти за цим вбачають і інші цілі — дати можливість своїм громадянам отоварити якомога більшу кількість «дерев'яних» перед введенням власної валюти. Як відомо, Туркменистан уже оголосив про введення власної валюти — маната з першого вересня.

Заяви казахстанських керівників про можливий вихід з рубльової зони набувають з кожним днем дедалі конкретніших обрисів. Таджики поки що мовчать. Узбекистан уже встиг побудувати власний Монетний двір і держзнаківську фабрику. Чекати, очевидно, лишилося зовсім недовго.

Експансія на Схід

Питання розширення радіомовлення на Схід має намір обговорити найближчим часом керівництво Бі-бі-сі. Про це повідомив кореспондентам керівник одного з відділів Всесвітньої служби Бі-бі-сі Баррі Елліот, який перебуває з візитом у Ташкенті. Очевидно, сказав він, ми почнемо вести передачі узбецькою мовою на всю Центральну Азію. Нова програма Бі-бі-сі враховуватиме особливості регіону, приділятиме більше уваги бізнесу, а також навчанню слухачів англійської мовою. Можливо, що британські журналісти користуватимуться місцевими ретрансляторами. Баррі Еллiот зустрівся з міністрами зв'язку та освіти Узбекистану, а також був прийнятий Президентом Карімовим.

Зульфія РАСУЛІ.

Ташкент.

Від стереотипів — до взаєморозуміння

У парламентах світу

У кнесеті перед членами комітету з питань імміграції та абсорбції виступив Надзвичайний і Повноважний Посол України в Державі Ізраїль Юрій Щербак. Він розповів про зустрічі з вихідцями з України, які нині мешкають в Ізраїлі.

За даними статистики, тільки з 1987 до середини 1993 року сюди переселилося 175 тисяч євреїв з України. У багатьох з них виникають проблеми з працевлаштуванням, житлом, вивченням мови, психологічною адаптацією, медичним обслуговуванням, особливо у тих, хто постраждав від чорнобильської катастрофи. Однак усі репатріанти, вважає посол, не байдужі до своєї колишньої Батьківщини, цікавляться життям в Україні, її культурою, наукою, пресою.

Ю. Щербак зазначив, що сьогодні в Україні активно відбувається національно-культурне відродження єврейського населення, відкриваються школи, синагоги, театри, видаються газети, створюються єврейські громадські організації та релігійні об'єднання.

У зв'язку з тим, що присутні члени парламенту у своїх виступах згадували «справу Івана Дем'янюка», посол зауважив, що її не можна використовувати для неправомірних узагальнень. У цьому контексті він представив дані про участь українського народу у визвольному русі під час другої світової війни, великі руйнування і багатомільйонні жертви, яких зазнала Україна у боротьбі з фашизмом.

Говорячи про історію українсько-єврейських взаємин, Ю. Щербак підкреслив, що не треба замовчувати і обминати болючі проблеми та прикрі спогади. Разом з тим слід долати старі стереотипи, шукати порозуміння, розвивати взаємовигідну співпрацю двох країн і народів.

У засіданні парламентської комісії брав участь голова кнесету Ш. Вайс, котрий розповів про недавній візит в Україну. Він ще раз висловив жаль з приводу непорозуміння, що виникло у зв'язку з неточним перекладом його виступу у Верховній Раді Ураїни.

Прес-служба Посольства України в Державі Ізраїль.

Фотофакт

Філіпп Морійон. Ім'я цього французького генерала, який довгий час командував силами ООН в Боснії, стало символом зусиль світового співтовариства покласти край кривавій громадянській війні в цій колишній югославській республіці, зусиль на сьогодні поки що безрезультатних.

І от, як повідомили інформаційні агентства, Ф. Морійон пішов з цієї посади, залишаючи нерозв'язаним боснійський вузол. Вузол, який, на думку старого генерала, можна розрубати, лише зберігши на території Боснії єдину багатонаціональну державу сербів, хорватів та мусульман. Інакше, попередив він, підтримавши одну з трьох сторін, ООН сприятиме виникненню нового «сектору Газа». Цього разу — на Балканах.

Справи кримінальні

Штрафи ростуть, та спокуса велика

2,5 сома (500 рублів) — такий штраф віднині стягують місцеві власті з правоохоронні органи Киргизстану за кожну рослину, що містить наркотики, виявлену на подвір'ях та садових ділянках.

Ці заходи пов'язані з необхідністю зупинити стрімке зростання наркоманії у республіці, а заразом і поповнити кошти на боротьбу з нею, що їх держава не в змозі надати в потрібних обсягах. Розростання наркобізнесу сьогодні стає тут однією з найгостріших проблем. Наркотики з Киргизстану вже виявлено в 63 державах світу. В свою чергу сюди з Афганістану через сусідній Таджикистан доправляють дедалі більшу кількість опіуму, який на тутешньому чорному ринку йде по два мільйони рублів за кілограм. Велика спокуса зайнятися сумнівним промислом, тим більше в ситуації, коли ти залишився без роботи й не можеш прогодувати сім'ю.

Бішкек.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Експрес-інформація

Грузинські війська готуються до наступу

Грузинські підрозділи прочісують територію в районі села Лабра, знищуючи абхазькі партизанські загони. Міністр оборони Г.Каркарашвілі, коментуючи обстановку в зоні конфлікту, відзначив, що грузинська сторона контролює трасу Сухумі-Очамчира й стратегічно важливі висоти поблизу села Шрона.

Але обстановка залишається складною, і МО Грузії висловило ультиматум абхазькій стороні, за яким пропонує припинити обстріли Сухумі й вивести збройні формування з району села Шрона. В іншому разі Грузія розпочне наступ на гумістинському напрямі.

Вірменія приступає до обговорення Конституції

У п'ятиденний строк Президія Верховної Ради Республіки Вірменія має завершити роботу над проектом Конституції і винести його на всенародне обговорення, яке триватиме до 1 жовтня, повідомляє агентство «Іпринда-Подія». Конституція буде опублікована в газеті «Республіка Вірменія» російською і вірменською мовами. Усі пропозиції і доповнення до проекту надходитимуть на розгляд до тимчасової багатопартійної конституційної комісії.

Щоб не спровокувати зіткнення

МЗС Росії розповсюдило заяву щодо ситуації навколо референдуму в естонських містах Нарва і Сілламяе. В ній зазначається, що російські компетентні органи докладають всіх зусиль для контролю за діями російських громадян та угруповань на території РФ, щоб не провокувати зіткнень з естонцями.

Не виключено можливість диверсії

У результаті вибуху зійшов з колії останній вагон вантажного поїзда на перегоні Владикавказ—Прохладное Північно-Кавказької залізниці. Рух поїздів припинено. Ведеться розслідування. Одна з версій — запланована диверсія, адже за вантажним поїздом мав іти пасажирський Владикавказ—Москва.

Заради миру в країні

Нинішній уряд Камбоджи досяг угоди з лідером «червоних кхмерів» про приєднання цього військово-політичного угрупування до мирного процесу у країні. На такий крок уряд зважився через те, що десятитисячна армія «червоних кхмерів» контролює нині десять відсотків території Камбоджі.

Мусульманські країни готові направити у Боснію і Герцеговину свої війська

17 тисяч солдатів на допомогу силам ООН готові спрямувати до Боснії і Герцеговини уряди Ірану, Пакистану, Бангладеш, Тунісу, ОАЕ, Туреччини. Саудівська Аравія погодилась забезпечити ці війська фінансовою підтримкою. Такого рішення досягли шістнадцять ісламських країн на засіданні організації Ісламська конференція, яке завершилося в Ісламабаді.

Тим часом Генеральний секретар ООН Б.Галі на засіданні Ради Безпеки висловив думку, що з погіршенням обстановки в Боснії і Герцеговині ООН не зможе утримувати в цій країні свій миротворчий контингент.

Повінь на Міссісіпі

Віце-президент США А. Гор особисто керує роботами по подоланню наслідків повені. За попередніми оцінками збитки вже сягнули суми 16 мільярдів доларів. Мільйони американців розорені внаслідок розливу Міссісіпі після великих дощів.

За останні 100 років це найбільша повінь на цій річці.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та інформагентств.

Освіта

В УКРАЇНУ ІДІТЬ, ДІТИ...

або ПРО ЗАТОПЛЕННЯ АТЛАНТИДИ НАШИХ ДУШ

Мала намір поговорити з відомим критиком, літературознавцем, доктором філологічних наук, професором Київського університету Михайлом Наєнком про стан сучасної літератури. Почала я з сакраментального запитання: чому сьогодні не народжується велика література? Він з ходу вніс ясність: «Немає і не ждіть! Велика література народжується в умовах або великих злиднів, або великої ситості. В перехідний період або в часи великої смути вона не може з'явитися за самою своєю природою. Геніальний художник своєю творчістю згармонізовує світ і людину в ньому. Але елементи духовної деструкції зараз настільки сильні, що здатні подавити навіть дуже потужну творчу особистість. Така логіка мистецтва, як мені здається...».

— Михайле Кузьмовичу, але ж ми кожного дня чуємо, читаємо: нарешті наступило духовне відродження!

— Духовне виродження підступило. І нічого несподіваного в такій ситуації немає. Соціологи, філософи стверджують, що будь-яке переродження суспільства супроводжується неминучими втратами багатьох компонентів духовності. Та я побоююся, щоб не стало це святе слово «духовність» з велетенським і об'ємним простором в собі просто черговою ідеологемою, на якій базуватиметься новий офіціоз. Є інерція суспільства, є інерція душ. Ми всі з минулого, де плакати і гасла стерли захисні рецептори духовності. Ми і сьогодні за інерцією ще хапаємося як за рятівний круг за нові фетиші, творимо банальні ідеологічні міфи. Сьогодні — це ще святе слово з своєю сакральною енергією, таїною, колосальним енергетичним потенціалом, а завтра дивись — просто готова і порожня матриця, з якої витягнемо начинку.

Я за останні кілька років відкрив для себе цілу — ні, не затонулу,— підступно підірвану і затоплену Атлантиду нашої культури і літератури. Вивчаю твори ще донедавна заборонених письменників, учених. І зло бере за марно втрачені роки, коли, замість занять справжньою наукою, змушений був обставлятися ідеологічним частоколом, аби мати змогу працювати в архівах, бібліотеках, просто займатись улюбленою справою.

Наведу хоча б такий приклад. Я більше п'яти років досліджував творчість Григорія Косинки, написав дисертацію. Проте, кому тоді був потрібен Косинка?! Дисертацію просто відкликали, і залягла вона у стіл. Працюючи потім над новою кандидатською, а потім докторською дисертаціями, я вже точно знав, для яких дурнів і для яких московських канцелярій це пишеться. Витрачено марно час, енергію. Маланчуківсько-сусловські приморозки побили первоцвіт молодості і надії цілого покоління. Натомість — ущербність, а часом і хибність власних досліджень, як нині я бачу, через відсутність інформації.

— Чи не надто суворо Ви себе судите?

— Чи не надто благодушно ми до себе настроєні? Та вслухайтеся у виступи народних депутатів і відчуєте, як їм бракує звичайної, природою дарованої людської талановитості. Зрештою, талант, за великим рахунком, і є сама природа, її абсолютний вияв, тому він ніколи не піде всупереч її законам. А продукуються нині закони, спрямовані в основному на заборони, обмеження і на часі вже говорити не про захист прав малозабезпечених, себто студентів, інвалідів, тощо... Сьогодні треба дбати про захист прав здорових, продуктивних сил суспільства, бо якщо держава позбавить їх своєї опіки і підтримки, то просто викине найкращі, найздоровіші людські ресурси в сферу мафіонізації, спекуляції, а сама покотиться у прірву.

— Що поробиш... Поки збудуємо державу...

— Не люблю загальників. Сьогодні тільки й чуєш: будуємо державу, треба побудувати державу! Чергове гасло і чергова аберація. Все з ніг на голову. Чому державу? Чому в центрі нашої уваги не стала людина? Адже в будь-якому нормальному суспільстві головне — людина, а не те, що їй допомагає, її оберігає. Держава — це дуже важливо, але це похідне від народу, нації, людини. Парадоксально, але факт: при нашій бідності у нас психологія ситих. Ось ви на початку нашої розмови запитали про сьогоднішню літературу. Молоді авангардисти ведуть без перебільшення злиденне існування. А головна ж їхня біда — духовний перекорм. Не перетравлюються, не перетворюються хлопцями відкриті культурні пласти. Звідси — різноманітні абракадабри, словесні ребуси. Хтось мудрий сказав, що авангардисти пишуть складно через невміння писати красиво. Те ж і в політиці. Наші закони не діють через нездатність наших законодавців мислити красиво. Тоді і буде просто, тобто правильно. Тоді закони не спрямовуватимуться проти природи людини і здорового глузду, а підштовхуватимуть все живе і високе, що є в ній.

— Але ж інших політиків у нас сьогодні просто немає.

— Іншого народу у нас немає. Іншої України у нас немає. А люди є. Але беру я не проблему змінності кадрів, а проблему самої людини. В природі є весна, зима, літо, осінь. В людині також закладено механізми саморегуляції і самогенерації. Потрібно тільки знайти в собі сили для поступу, зрушень, адже духовна летаргія — синонім звиродніння, виродження і політичний галас — це ще не голос істини. Це тільки галас. А Слово — оте що Бог, істина, життя — не народжується в галасі і хаосі. Воно приходить через муки прозріння душі і духовності.

— Михайле Кузьмовичу, невже ситуація з духовністю у нас гірша, ніж у минулі сімдесят років?

— Гірше... Краще... До такого поняття, як духовність, наші лінійки і циркулі не годяться. Та й куди ми втекли? Нова влада за висловом одного англійського журналіста, який працював в Україні, стрімголов, навіть без зупинки на перебудову, кинулася в обійми старій владі. Ми заливаємо молоде вино в старі діряві міхи. А як колишня влада керувала культурою — відомо. Для Леніна вона була лише риштуванням «возле постройки», щоб заволодіти умами людей на період утвердження нової ідеології.

— Ви декан філологічного факультету столичного університету. В недавньому своєму інтерв'ю Ви говорили з великим пієтетом про своїх студентів, захоплювалися їхньою ерудицією, знаннями. Невже і їм не буде дано запалити сторожові вогнища нашої духовності?

— Хтозна... Від них самих буде залежати: стануть вони посольством майбутнього чи потарабанять за собою далі темний прах минулого. Вони ж наші діти. Вчаться ще за старою схемою, вчать їх педагоги, які ще донедавна на всіх перехрестях говорили, що марксистсько-ленінське вчення всесильне, тому що вірне. Я з гіркотою не раз чую, як на іспитах студенти, просто замінюючи комуністичну термінологію на так звану національну риторику, намагаються пояснити сокровенну природу того чи іншого таланту, того чи іншого явища. Їх так учать, від них цього вимагають. Але так не піде!

— А чого б Ви хотіли?

— Відходу. Повного! Безжального! Від стереотипів, штампів, загальників! Пориву у непізнане, у невідоме! У таємницю буття! У вічність!

— А якщо ваші діти заперечать вас?

— Навіть якщо повністю відкинуть. Я вже ж втішатиму себе думкою, що, хоч був з мене нікудишній учений, зате виконав свою місію на землі як учитель.

— Михайле Кузьмовичу, добре, Ви це сприймете і підтримаєте. А ваші колеги?

— Не знаю... Не певен. Вік людський короткий, ніхто не хоче, аби одного прекрасного дня йому заявили, що він дарма їв свій хліб. Та за великим рахунком це нічого не змінює. Є в нас тільки один шлях — напружена праця серця і душі. Тоді буде і духовність, і матерія.

— Ви матеріальне благополуччя поставили в залежність від духовного? Невже наша економіка настільки залежна від стану духовності?

— Вона не залежна, а паралельна. Або, точніше, перебуває у повному взаємозв'язку. Відставання в одній сфері веде до кризових явищ в іншій. І навпаки. Це як у літаку — одна пробоїна веде до цілковитої розгерметизації, до катастрофи, людських жертв.

— Михайле Кузьмовичу, а Ви можете запропонувати свою програму розвитку духовності?

— Ви ще додайте, Наталю, до слова «програма» — «сто дней», «двести дней», «пятьсот дней». Або інший вияв прагматичного, прикладного ставлення до духовності — покличте священика, аби він освятив черговий шлюз. Щоб бува не прорвало.

— Гарне слово «програма»...

— На часі би згадати:

«І день іде, і ніч іде,
І голову схопивши в руки
Дивуєшся: чому не йде
Апостол правди і науки?»

Давайте поміркуємо, що ж таке духовність? Духовність — це почуття людяності, сорому, це коли людина керується бажанням не пристосуватися, а бажанням творити саме життя, коли вона повсякчас ставить перед собою вічні запитання: навіщо ти живеш? і камо грядеші? себто куди йдемо: до прірви чи до високого ідеалу?

Духовність — це найвища субстанція добра. Добро — категорія моральна, а духовність — двигун творення добра. Водночас духовність виявляється не лише в суто душевній сфері, а і у матеріальних взаєминах між людьми. Амплітуда духовності настільки велика, що по суті — це головна субстанція життя. Духовність безсмертна. Вона незалежна від будь-якого насильства. Які б сили не стояли над народом, з душі її викорчувати неможливо. Згадаймо прийняття християнства. По суті, це був замах на самі основи нашої духовності. Багатобожжя змінювалося єдинобожжям. Багатомірність, мінливість світу зводилася до ідеї єдиного Бога, до догмату, хоча в самій ідеї християнства була сконцентрована ідея єдності світу, і це була істина. Але не вся істина, бо зводилася до постулатів, які органічно народ сприйняти не міг. Віки минули в боротьбі за утвердження цієї релігії. І що ж? Хіба повернувшись з вінчання у церкві, тобто віддавши Богові Богове, і сівши за весільний стіл, ми співаємо церковні псалми? Та ні! Заводимо своїх старовинних пісень, коріння яких ховається у непроглядні минувшині.

Пам'ятаймо: духовність — це і мудрість. І коли Шевченко мріяв про апостола правди і науки, то мав на увазі науку як еліксир правди. На жаль, наука нині у такому занедбанні, що годі й говорити про якусь найближчу перспективу. Ми на філологічному факультеті не маємо можливості послати студентів на фольклорну практику, не кажучи вже про стабільну роботу в архівах і фондах. А за тим — маса проблем, які впираються у наші злидні, і злидні, які впираються у невігластво, небажання наших державників мислити в координатах майбутнього. Той же Шевченко писав про «мудрого Нуму» — римського імператора, який, пишучи закони, думав, «який би ретязь ще сплести» для народу. Така психологія влади. Тому треба завжди насторожі мати Шевченкове слово, аби вчасно розрубати новітні ретязі довкола духу.

— Це Ви, шановний Михайле Кузьмовичу, спробували відповісти на своє «камо грядеші?». А є ж сьогодні інше запитання, страшне своєю актуальністю: що робити?

— Думати, читати... Учитись так, як треба.

Пам'ятати, що надія вмирає останньою, і не впадати у смертний гріх відчаю.

Не чекати готових рецептів, програм, приписів, а кожному щодня хоч на крок, хоч на мить просуватися вперед, повертатися в «нашу Україну», піднімати з темних замулених глибин прекрасну Атлантиду нашої духовності.

— Дозвольте подякувати Вам за інтерв'ю та побажати наснаги і терпіння.

Розмову вела Наталя ДЗЮБЕНКО.

Культура

У ЛУЦЬКУ ЧИТАЮТЬ БЕККЕРА

І НАВІТЬ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ

У Луцьку, в приміщенні Волинського обласного театру імені Т. Г. Шевченка, відбулася презентація нової книги, випущеної луцьким видавництвом «Надстирря». Це переклад книги віршів відомого іспанського поета Густава Адольфо Беккера під назвою «Рифмы», якого любителі поезії знають як одного з представників пізнього іспанського романтизму. На жаль, сам автор не був відомий за життя (1836—1880). Книга вийшла в світ уже після його смерті й одразу ж зайняла місце в одному ряду з іншими представниками іспанської класичної поезії. Ліричні рядки пройняті мотивами суму й розчарування в сучасній дійсності. На них вплинула німецька романтична поезія Г. Гейне.

Переклад книги здійснювала волинська поетеса Олена Криштальська. Оформлення — київського художника Володимира Писаренка. Випускалася книга за важких умов. В епоху засилля торгових полиць зарубіжними детективами та «анжеліками» тираж, на жаль, становив усього 3500 примірників, що, звичайно, не може задовольнити всіх любителів поезії. Не встигнувши з'явитися на книжкових полицях, збірка поезії Г. А. Беккера вже стала бібліографічною рідкістю.

На знімку Валерія БЄЛОВА: автографи дає шанувальникам поезії у власному перекладі Олена Криштальська.

ГАРМОНИЯ КАПИТАЛА И БИЗНЕСА

АКЦИОНЕРНЫЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК:

начисляет от 200 и более процентов годовых по вкладам и депозитам

производит расчетно-кассовое обслуживание

открывает текущие валютные счета

проводит операции на межбанковской валютной бирже

осуществляет покупку и продажу валютной наличности

проводит инкассацию дорожных чеков «Американ экспресс».

Адрес «Интербанка»: Киев, ул. Ярославов вал, 36.

Телефоны: (044) 212-41-10, 212-45-15.

ДВО «ПРОЕКС»
реалізує зі складу в Дніпропетровську
такі матеріали:

— дошка обрізна 40 мм,
— дошка необрізна 40 — 50 мм,
— шпали залізничні широкої колії непросочені,
— заготовки зрубних будиночків завдовжки 4—6 метрів.
— плінтус,
— наличники,
— вулики.

Адреса: 320070, Дніпропетровськ, пр. Карла Маркса, 60.
Тел.: 44-06-23, 45-21-32.

МП «АБСОЛЮТ»

Реалізуються запасні частини до автомобілів УАЗ, ГАЗ-21, ГАЗ-24;
— двигуни в розібраному вигляді;
— облицювання;
— мости коробок роздатки, кардани та інші запчастини.
Продаємо автомобілі УАЗ любої модифікації за російські рублі.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ: (0412) Житомир, тел. 22-38-54, 22-38-57, 22-53-23.

АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ФІКО»

одне з найбільших інвестиційно-виробничих підприємств з товарообігом 20 мільярдів карбованців у 1992 році. АТ «ФІКО» має діючі філії в Росії, Білорусі, Україні та окреме дочірнє підприємство у Швейцарії.

АТ «ФІКО» пропонує і гарантує вам такі послуги:
у приватизації і акціонуванні вашого підприємства (за взаємної зацікавленості можливе інвестування або створення СП);
у декларуванні експортно-імпортних вантажів, тимчасовому ввезенні або вивезенні майна та транзиті вантажів через територію України;
у поверненні боргів з Росії.
Наш багатомільярдний оборот гарантує надані послуги.
Наша адреса: 252042, Україна, Київ, бульвар Дружби народів, 5. Готель «Дружба», «ФІКО» — траст».
Терміновий телефон: (044) 268-94-31.
Факс: (044) 268-90-07.
Телетайп: 631605 ФІКО.

ФІРМА «АГРО-ІНДУСТРІАЛ» (Болгарія)
ПРОПОНУЄ:
авто- і електронавантажувачі і запчастини до них.
Поставки — у найкоротші строки. Оплата — бартер або за ВКВ.
КУПУЄ:
передільний чавун у великих кількостях;
арматурне залізо і чорні метали;
гаряче- і холоднокатану сталь у рулонах і листах.
Телефони для контактів: м. Софія, тел. 003592—792962, телекс 24494 КМТО 88.

Фірмовий магазин «Еластик» реалізує:

«ДЕЛЬТА-001» — професійний, високоякісний, простий в експлуатації прилад з вбудованою мікро-ЕОМ для автоматичного контролю на справжність банкнотів доларів США.
«ДЕЛЬТА-001» містить «ноу-хау», захищена патентом, її технічні характеристики переважають інші прилади аналогічного призначення.
Ми забезпечуємо гарантійне і післягарантійне обслуговування.
Прилад «ДЕЛЬТА-001» реалізує тільки фірмовий магазин «ЕЛАСТИК»: м. Київ, пр. Правди, 62, тел. 434-83-71.

Харківський державний метизний завод «Комсомолець» реалізує:
болти, гайки, заклепки.
Укладає договори на 1994 рік.
Телефон: (0572) 72-38-94.

ВАШИ ДЕТИ РАСТУТ ВМЕСТЕ
С НАШИМ БАНКОМ!

Наивыгоднейшие условия продажи акций по номинальной стоимости с накоплением капитала

ВАШИХ НАСЛЕДНИКОВ В БАНКЕ ДО СОВЕРШЕННОЛЕТИЯ.

На сегодня — прогнозируемый дивиденд 220%

Банковский капитал — надежная путевка в жизнь

Адрес: г. Киев, ул. М. Коцюбинского, 7, ком. 233 (ст. метро «Университет»)

тел. 221-30-87.

УКРАЇНСЬКО-ІТАЛІЙСЬКЕ СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО «VENETO»

ПРОПОНУЄ

М'ЯКІ, ЗРУЧНІ МАТРАЦИ — ДЕШЕВШІ, НІЖ У ЄВРОПІ

Гарантія 20 років!
Ортопедичні — цілковита гармонія між людським тілом і поверхнею матраца!
Матраци мають два боки — літній і зимовий!
Пружні, формостійкі, довговічні. Зрешітою, просто гарні!
Чудова італійська тканина, пружини, яких не відчуваєш!
Найвища якість — це оптимальний комфорт!
Виробники меблів! Спальня без матраца «VENETO» неможлива.
Якість — європейська, ціни — наші. «VENETO» — єдиний в СНД виробник високоякісних матраців різних розмірів і розцвіток.
Торговці закордонними меблями! Замовляйте за кордоном спальні без матраців: купуючи матраци у «VENETO», ви заощаджуєте гроші і час.
Ніякої митниці і ніякого мита.
НІДЕ, КРІМ ЯК У «VENETO».
Київ, 252073, вул. Червоних козаків, 6.
Тел. 269-87-14, факс. 269-87-18.

Культура

«ВОДОГРАЙ» ЛИНУВ НАД ДНІПРОМ...

Перше гастрольне турне переможців Міжнародного конкурсу імені Володимира Івасюка пройшло по містах над Дніпром.

Якщо пісні Володимира Івасюка — цілюще дерево, то любов і повага до творчості українського генія естради — глибока, як ріка. І якось символічно, що перше гастрольне турне переможців конкурсу імені Володимира Івасюка відбулося у містах на Дніпрі. А допомогла дирекції знана київська фірма «Червона рута», зокрема її президент, член оргкомітету конкурсу Юрій Соколов. Комфортабельний теплохід міжнародного класу «Академік Глушков» має добру репутацію: високий сервіс, смачна їжа, зручні каюти... Одне слово, молоді митці мали приємну нагоду відпочити й підготуватися до концертів. А були вони щодня: в Одесі — на Приморському бульварі, у Херсоні — в музичному училищі, у Запоріжжі й Кременчузі — в найбільших залах, у Каневі — на схилах Дніпра. Приємно здивувало, що співаків, які тільки розпочинають сходження до естрадного Олімпу, зустрічали тепло, наче уже відомих і улюблених.

Отже, І Міжнародний конкурс молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка став помітним явищем у мистецькому житті України.

Ми вдячні комітетам у справах молоді та відділенням Асоціації діячів естрадного мистецтва України за допомогу в організації благодійних концертів. І виконавці не підвели сподівання слухачів, хоч і помітно хвилювалися. Але підтримка залу додавала снаги, глядачі довго аплодували, просили співати ще, знову приїздити. Робитимемо це з великим задоволенням і в інших регіонах України. Можливо, ще й з допомогою фірми «Червона рута». До речі, ми виступали і на теплоході для персоналу та гостей — американців. Концерт сподобався усім, схвальні відгуки вилилися у ділові пропозиції. Сподіваємося, незабаром отримаємо запрошення на гастрольне турне до Америки (з деякими країнами вже ведемо переговори)...

Феномен пісень Івасюка ще не розгаданий. Навіть без перекладу вони проникають у душі слухачів, бо ліричні, легконаспівні, романтичні — то справді невичерпне джерело! На закінчення концерту щоразу співали знамениту «Червону руту», а зал її підхоплював. Значить, Івасюкові пісні завше будуть поміж нас! Вірю, що й молоді учасники конкурсу збережуть святу любов до його творчості, продовжуватимуть пісенні традиції. Я слухав конкурсантів на обласних, зональних турах, у фіналі й радів зростанню їхньої професійної майстерності. Розпочата нами справа не марна. Та й під час гастрольного турне відчувалося, що рівень професіоналізму більшості зростає від концерту до концерту. Старалися Юлія Калякіна, Світлана Зайченко, Броніслава Совтисік, Таня Ланівська, Іван Мармуш, Галина і Ярослав Борути... І були заслужено відзначені щирими оплесками. Тільки б не зупинилися на досягнутому, хоча й визнання на конкурсі імені В. Івасюка багато важить.

Конкурс відкрив сузір'я перспективних, обдарованих молодих вокалістів. Віднайти самобутні таланти — то була наша програма-мінімум. Тепер підтримуватимемо їх. З цією метою створили мистецький фонд імені Володимира Івасюка. Хто з нами — приєднуйтеся, бо тільки разом збудуємо пісенний храм!

Богдан БІЛЕЙЧУК, директор Міжнародного конкурсу імені В. Івасюка.

На фото: володар Гран-прі конкурсу Таїсія Повалій з Києва; дипломант конкурсу, володар призу глядацьких симпатій Юлія Калякіна з Умані; дипломант конкурсу Оксана Гребеньовська з Бучача.

Фото Богдана ПРИЙМАКА.

Репліка

...І ДАЛИ «ЛИПУ»

Нинішні й майбутні читачі журналу «Березіль», напевне, звернули увагу на коротеньку інформацію, вміщену в газеті «Харьковские губернские ведомости», із гучною назвою «Березіль» дал дуба». У зловіщих рядках ішлося про те, що нібито «из-за высокой цены на бумагу и типографские затраты закрывается республиканский журнал «Березіль» — единственное в своем роде на Восточной Украине издание».

І не було б так прикро, якби цю інформацію не передрукував «Региональный дайджест прессы» — додаток до відомого московського тижневика «Аргументы и факты», поширивши брехню величезним тиражем. І безграмотна фраза («цена на... затраты») свідчить про те, що деякі поборники російськомовної преси насправді і російської мови не люблять та гаразд не знають. Потім шанована нами українська редакція радіостанції «Свобода» надала трибуну київському поетові Володимирові Цибульку, котрий сказав уже як про доконаний факт, що журнал «Березіль» буцімто закрився (разом із часописом «Вітчизна»).

Що це — провокаційна акція з метою відлучити наших читачів та посіяти невіру серед кваліфікованих авторів чи звичайнісіньке нехлюйство працівників пера, що сидять у «Харьковских губернских ведомостях»? Бо ж саме звідти все й почалося...

Офіційно повідомляємо: незважаючи на сутужне матеріальне становище, «Березіль» існує — готуються чергові номери, призбирується матеріал на наступний рік, удосконалюється технологія виготовлення журналу з метою економії коштів. Отже, про закриття видання не йдеться.

Ю. С.

Харків.

Діаспора

ШЛЯХЕТНА І ЩИРА

Сімдесятишестирічна Марія Спольська народилася у Львові. Хрещена в соборі Святого Юра. Як учасниця національно-визвольної боротьби в 1948 році опинилася в Канаді. За фахом — бухгалтер, змолоду — громадська діячка. Має двох синів і доньку. Донька живе в США, один син в Торонто, другий — в Києві. Марія Спольська п'ятнадцять років є головою Суспільної служби українців Канади в Торонто.

— Навіть в найбагатшій державі є люди, яким треба допомагати. Суспільна служба українців Канади і є громадською допомоговою організацією. Маємо центральну управу і 12 філій. До складу Служби входять всі українські громадські, церковні і політичні організації. Серед них — Ліга визволення України, Об'єднання жінок «Визволення України», Національне об'єднання. В центральній управі служби представники цих організацій разом з дирекцією вирішують усі питання.

— Звідки Ви берете кошти?

— Наша філія має три фонди, кошти яких здебільшого складають пожертви, частково кошти надходять від держави.

Коли в 70-х роках розгорнули масові арешти і репресії, було створено фонд «Поміч Україні». В Україну надсилали невеликі пакунки, бандеролі родинам політв'язнів і тим, хто потім опинявся на засланні. Допомога була незначна, ми дбали про моральну підтримку, хотіли показати, що є українська діаспора, яка про них пам'ятає. Тепер цей фонд має вже великі кошти і надає велику допомогу українським дітям на Батьківщині.

— Пані Маріє, кажуть, що Ви «перевернули» погляди наших громадських і державних діячів на організацію відпочинку дітей?

— Створено міф, що лише десь там, в Америці, Канаді, Австралії, є рай, а в Україні — лише біда і нужда. Цей міф підтримували й багато державних діячів, які, користуючись своїм становищем і впливом, організовували групи з дітей своїх співробітників, відсилаючи їх для відпочинку в інші країни. І дитяча свідомість засвоює, що гарне життя, відпочинок може бути лише десь, але не вдома. Це дуже прикро.

Викривлене уявлення треба руйнувати. Тому я запропонувала нашій суспільній службі виділити кошти для організації табору відпочинку в Косові — в чудовому містечку серед Українських Карпат. Нещодавно створена Суспільна служба України на ці кошти організувала чудовий відпочинок для дітей у 4 зміни в 3 тижні. В кожній зміні — 120 дітей. Табір вдався. Правда, діти скаржилися, що їм дають дуже багато м'яса, тож цього не треба робити.

Діти вивчали історію України, християнства, ходили походами в найкращі місцевості Карпат, засвоювали народні звичаї, традиції, пісні. І одержали пам'ятні подарунки на згадку про відпочинок. А головне — діти дістали насолоду від вільного духовного спілкування як між собою, так і з вихователями, збагачувалися новими знаннями.

Певна, що справдяться слова Леоніда Кравчука: «Колись ще в Україну люди їхатимуть так, як зараз їдуть до Канади».

— Скажіть, пані Маріє, як Вам вдалося поріднити Торонто з Києвом?

— Щодня запитую себе: чим ще можу допомогти Україні? І виникла ідея спорідненості Торонто і Києва, яка б надавала нашим містам можливість не лише обмінюватись інформацією, а і співпрацювати у промисловості, культурі, туризмі тощо. І зрештою, в січні позаминулого року, угода про спорідненість Києва і Торонто була підписана. То було справжнє свято, воно співпадало з святкуванням річниці Четвертого універсалу. Цілий тиждень над мерією Торонто майорів жовто-синій прапор.

Розмову вела Тамара ПАХОЛОК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописів не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 789.249.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311132.

1, 4 і 5 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».